

Пет разлога зашто ћете волети Исидору Мун...

Упознајте магичну,
зубичанствену Исидору Мун!

Ружичасти Зец, Исидорина слатка играчка,
оживео је захваљујући магији!

На какву екскурзију бисте ви
волели да идете?

Чаробне
ружичасто-црне
илустрације

Исидорина породица је шашава!

На какву екскурзију бисте ви
волели да идете?

Екскурзија у свет без гравитације, тако да
могу да летим. Желела бих да видим
и лебдећег хрчка.
- Ела

У магичну шуму
са магичним базеном.
- Марта

Волела бих да идем у
Земљу слаткиша на врху облака.

- Хоуп

У град у којем живи
Исидора Мун. Желела бих
да видим њену кућу и школу.

- Ебигејл

У земљу Дејв,
где се сви зову Дејв.

- Оскар

То би био музеј у коме можеш да
изабереш свог тајанственог љубимца.

- Британи

Породично стабло

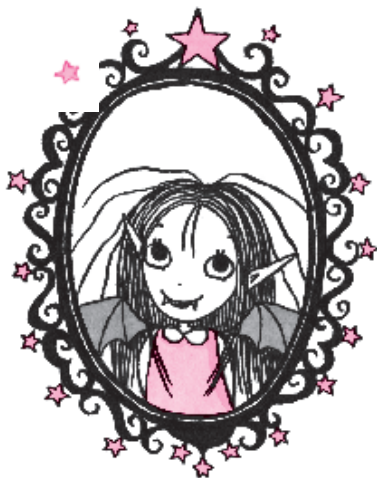
Моја мама,
грофица Корделија
Мун

Бебица Медени Цветић

Мој тата,
гроф Бартоломју
Мун

Ја!
Исидора Мун

Ружичасти Зец

За вампире, виле и луде широм света!
И за само мој Медени Цветић – Селестин Стардаст.

Наслов оригинала
Harriet Muncaster
ISADORA MOON GOES ON A SCHOOL TRIP
Copyright © Harriet Muncaster 2017

Isadora Moon Goes on a School Trip was originally
published in England in 2017.
This translation is published under arrangement
with Oxford University Press
Translation copyright © 2020 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-03393-9

ИДЕ НА ЕКСКУРЗИЈУ

Харијет Манкастер

Превела Бранка Јосиповић Кривокућа

 Вулканчић

Прво поглавље

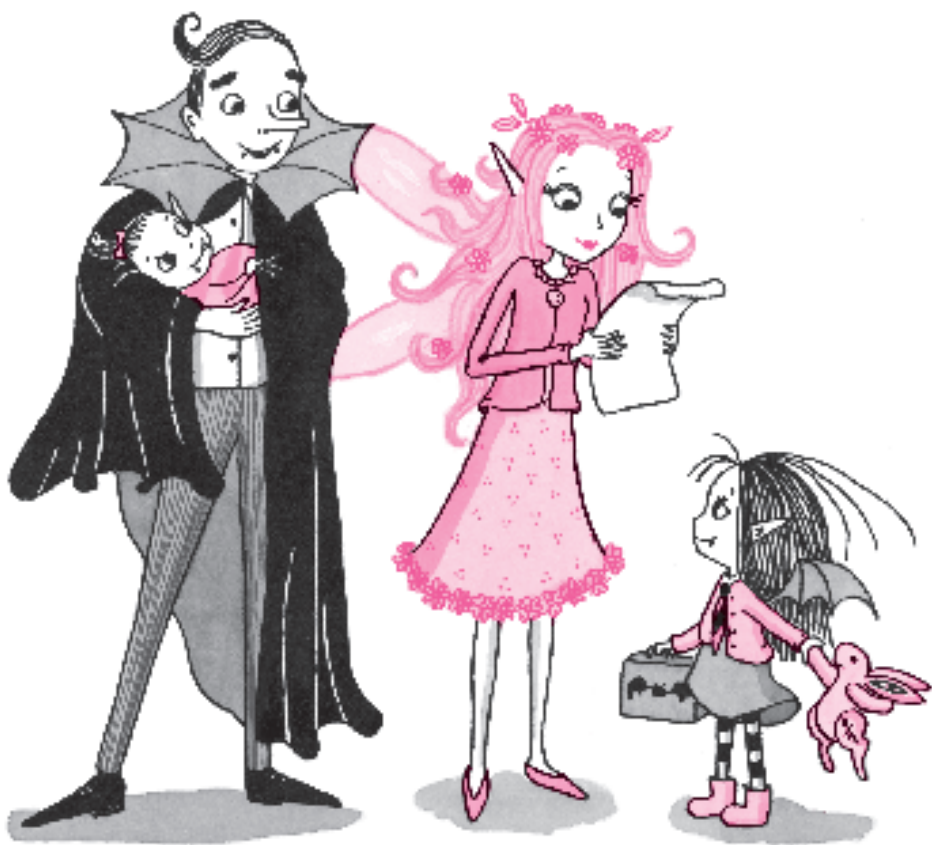
Исидора Мун – то сам ја! А ово је
Ружичасти Зећ. Он свуда иде са мном.
Чак и на екскурзију. Ја сам била само
на једном школском излету
раније – када смо ишли да
гледамо балет – тако да сам
била веома узбуђена када је
госпођица Чери, моја

учитељица, rekла да ћемо ићи на још један за недељу дана.

„Ох, лепо“, rekла је мама када сам дошла кући и показала јој писмо.

„Историјски музеј-замак! То ће

бити занимљиво. Да ли би волела да тата и ја поново волонтирамо?“

„Овај...“, заустила сам неодлучно. Мама и тата су волонтирали на мом последњем излету и то је било у реду (углавном), али ја сам увек помало несигурна када се они понуде да помогну. Ствар је у томе што је моја мама вила, а тата вампир (због чега сам ја пола вила, а пола вампир, узгред). Они нису баш као други родитељи и то понекад може да буде незгодно.

„Можете“, рекла сам. „Ако заиста то желите. Само што је госпођица Чери изјавила да јој је овога пута потребан само један волонтер, па само једно од вас може да пође.“

„Ах“, казала је мама, делујући помало разочарано. „То је штета. У том случају боље да тата пође. Знаш колико он воли старе замкове.“

„Надам се да ћу поново моћи да обучем једну од оних модерних светлећих јакни“, рекао је. „Био је то веома упечатљив детаљ.“

„Да“, сложила се мама. „Одлично ти је стајала. Била је дивна и блештава, зар не? Мислим да је права реч – флуоресцентна.“

„Флуоресцентна!“, ускликнуо је тата. „Свиђа ми се та реч.“ Пружио ми је писмо назад. „Једва чекам екскурзију“, додао је. „Обожавам старе замкове. Мислиш ли да ће бити уклет? Надам се да хоће.“

„Не знам“, одговорила сам.
„Мораћу да питам госпођицу Чери.“

„Уклет?!“, повикала је госпођица Чери изненађено када сам јој наредног дана у школи поставила то питање. „Наравно да замак неће бити уклет!“

Не треба тога да се плашиш!“

„Не плашим се“, рекла сам.

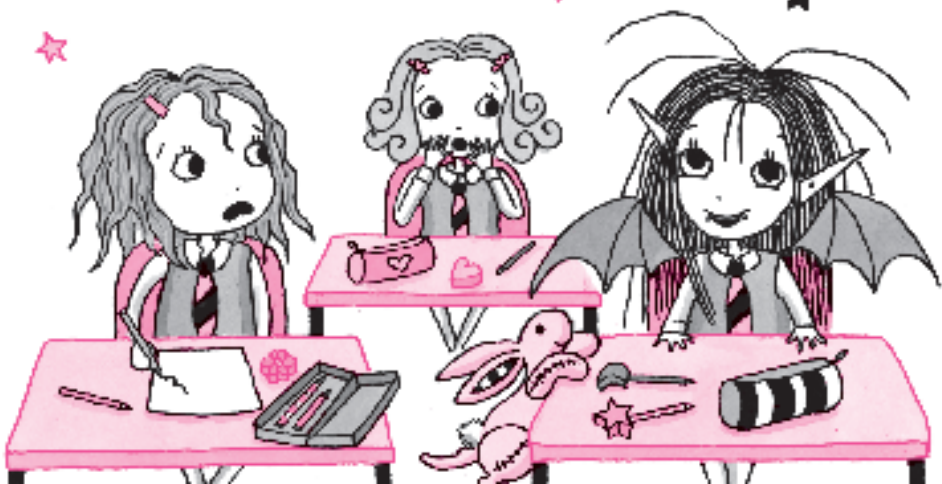
„Само...“

„Уклет?“, питала је моја другарица Зои, која је седела иза мене. „Да ли си рекла да је замак уклет, Исидора?“

„Не, само сам...“

„Уклет је!“, повикала је Зои гласно, прекривајући рукама уста од шока.

„Кукууу!“

„Јаооо!“, цикнула је Саманта
разрогачивши очи. „Ја се плашим
духова!“

„Сви се плаше духова!“, казао је
Бруно.

„Змак је уклет!“, викнуо је Цаспер.

Ускоро је цео разред био
узнемирен. Самантино лице било је
бело као креч.

„А сада се сви смирите“, рекла је госпођица Чери гласно. „Замак НИЈЕ уклет.“

„Али шта ако јесте?“, питала је Саманта.

„НИЈЕ“, уздахнула је госпођица Чери и заколутала очима.

Али нико је није слушао. Идеја да је замак уклет чврсто се утиснула у дечје главе.

„Кладим се да се крију свуда иза зидина замка, циче и јаучу“, рекла је Зои.

„Кладим се да имају црвене,
ужарене очи и оштре зубе“, додала је
Саши.

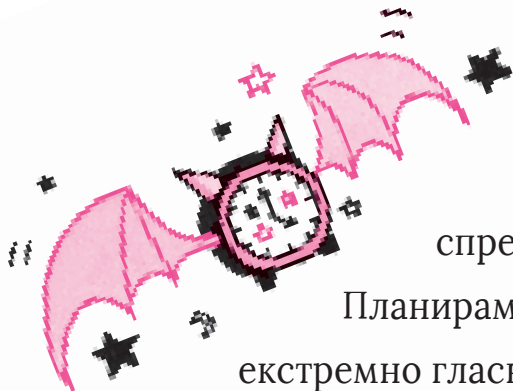
„Кладим се да једу децу за
доручак“, казао је Бруно.

„Упомоћ!“, завапила је Саманта,
дрхтећи.

„А сада, тата“, рекла сам вече уочи
екскурзије, „знам да си ти вампир, али
се мораш потрудити да се не успаваш
сутра. Морамо бити у школи у девет
часова да стигнемо на аутобус.“

„Аутобус!“, повикао је тата.
„Како узбудљиво! Никад се нисам
возио у њему. И не брини, Исидора.

Постараћу
се да будем
спреман на време.

Планирам да навијем пет
екстремно гласних будилника.

Први ће се огласити у 5:00. То ће
ми дати око два и по сата за фризуру.
Није много, знам, али то је што је.“

„Сјајно!“, повикала сам срећно.

„Хвала, тата.“

„Уххх“, рекла је мама. „Пет
будилника! Мораћу да употребим
магију и створим неке специјалне
чепове за уши за себе вечерас.“

„Не брини, мама“, казала сам.

„Можеш да спаваш у мојој соби
вечерас. Ми можемо да наместимо

камперски кревет. Можда можемо и да печемо маршмелоу као када смо ишли на камповање.“

Мама се насмејала. „То је веома слатко од тебе, Исидора“, рекла је. „Али не марим, заиста. Дивно је понекад

бити будан у цик зоре. Природа је
веома лепа у то време.“

„Ах, у реду“, одговорила сам
разочарано. „Да ли ипак можемо да
печемо маршмелоу? Можемо уз пудинг
вечерас!“

„Одлична идеја!“, повикала је
мама и бацила поглед кроз прозор.
„Обожавам да будем напољу на свежој,
светлуцавој киши!“

„Хм...“, почео је тата.

„Створићу нам надстрешницу“,
рекла је мама. „Тако се ватрица неће
угасити.“

Тата је изгледао забринуто.
Мрзео је кишу зато што му је кварила
савршено зализану вампирску фризуру.